

CUGETUL ZILEI

„Nu mor caii cînd vor cîinii“

NICHITA STĂNESCU

Metamorfoze spre metastază

În decembrie 1989 în România s-a produs o revoltă masivă în stradă împotriva regimului comunist, căruia, singur dintre statele de democrație populară, i se făcuse rezistență armată pînă în 1958 în Carpați și în munții Dobrogei.

Națiunii și lumii întregi s-a arătat ca fiind emanație a revoluției o formațiune numită FRONTUL SALVĂRII NAȚIONALE care și-a adjudecat, astfel, imensul prestigiu al acestui act disperat de curaj, manifestat contra celui mai stalinist regim comunist și celui mai polițienesc stat din Europa. Pentru puțin timp FSN-ul a fost, pentru majoritatea poporului român Front al Speranțelor Noastre, dar trezirea a fost dureroasă. În 25 decembrie, cu ajutorul poliției și al instituției de manevră publică a Securității, televiziunea, a fost dispersat primul miting anticomunist de la căderea lui Ceaușescu. Pentru salvarea structurilor comuniste a fost executat Ceaușescu. A devenit limpede că puterea în România se află în mîinile Frontului Salvării Nomenclaturii, care niciodată n-a fost Frontul Salvării Naționale. Idealurile revoluției și revoluției însăși, Puterea le-a pus stavilă. Oligarhia comunistă ținea cu dinții de Ficțiunea Socială Nerealizată, pentru ca perpetuu peste poporul român să domnească Fărădelegea și Sărăcia Națională. De un an și jumătate în fruntea țării se află Făurarii Supărării Nesfîrșite și Făcătorul Supliciu-lui Nației.

Dacă definirea ca „forță conducătoare de partid și de stat“ a părut că sună ca dracu' chiar conjurațiilor care au constituit FSN-ul, de-a lungul timpului s-a dovedit că în plan tactic este imbatabil dar în plan strategic reprezintă o mișcare revolută, o rezistență în ariergardă a comunismului condamnat de istorie. Din emanație s-a metamorfozat în mișcare politică de masă, apoi în partid, din partid politic în partid unic de guvernămînt.

Prețul eliberării României de comuniști este mare dar metamorfozele emanației evoluează logic în metastază.

Nicolae POP și
Ion UNGUREANU

Tristul destin al ziarelor de opoziție (Qui prodest?)

Ziarele de opoziție au ajuns în țara asta precum dinozaurii în vremuri de cataclism: triste și pe cale de dispariție. A fost o perioadă cînd singure au dus în spate opoziția României. Și, deși s-au luptat cu mori de vînt, cu „balauri“ văzuți sau nevăzuți, acela rămîne un timp eroic. A venit însă și momentul „deceselor“ în lanț. Pe de o parte, acest gen de publicații au fost „strangulate“ economic prin scumpirea hîrtiei, difuzării etc., deci prin manevre perverse dirijate de executiv. Pe de altă parte, nu fără efect devastator s-au dovedit a fi divisiunile din sînul redacțiilor, dezbinările acoperite de eufemistice „nepotriviri de caracter“. Ele au demolat și „măturat“ ziare de mare prestigiu făcîndu-le să dispară prin implozie. Latinii, care erau un popor cit se poate de pragmatic, în astfel de situații își puneau întrebarea „Qui prodest“ — „Cui folosește?“. Dureros memento și destin, la care toți ar trebui să medităm. Pentru că, altfel, o vor face peste ani copiii și nepoții noștri.

Lucian FILIP

P.S. — Nu mor caii cînd vor cîinii.

Diplomația și jazzul

Jazzul anilor '30, așa-zisă muzică a lui „Golden Age Era“ era descoperirea muzicală cea mai modernă. Care „persoană bine“ nu știa de corifeii ei: Louis Armstrong, Duke Ellington, Count Basie, Benny Goodman, Ella Fitzgerald, Lionel Hampton? Creatori precum Gershwin, Rod-

gers, Kern, Porter au dat la iveală slagăre de largă circulație, ce se fredonau și dansau: „The Man I Love“, „Lady be good“, „My Funny Valentine“, „All the things you are“.

Acesta era jazzul acelor timpuri — jazzul clasic.

În România circulau partituri tipărite. Muzicanții de local citeau note, cîntau armonii specifice iar unii aveau swingul și talentul de improvizator în singe.

Nicolae IONESCU

(continuare în pag. a III-a)

Procuror contra procuratură

Continuăm prezentarea interogatoriului luat de către reclamantul Nițirad Dumitru, pîrîului Dumitrescu Constantin, în ședința publică din data de 4 iulie 1991:

15. N.D.: Dacă ați afirmat și atunci că solicitați locuință din fondul locativ de stat, deoarece nu vă mai înțelegeți cu socrii dv.?

N.R.: Instanța de judecată nu a admis întrebarea.

(continuare în pag. a III-a)
Camelia PENTELESCU

Congresul Alianței Civice, București 5 – 7 iulie (II)

A doua zi a fost ocupată cu dezbateri și propuneri privind conducerea națională a A.C. — formațiune civică. Din Consiliul Director Național (27 membri) a fost ales Comitetul de Coordonare cu următoarea componență: Ana Blandiana — președinte, Emil Constantinescu — vicepreședinte (probleme externe), Mihai Băcanu — vicepreședinte (probleme de presă), Mircea Diaconu — vicepreședinte cu problema țărănească, Mihai Sora, Peter Banyay, Vartan Arachelian, Eugen Neagu, Mihai Gheorghiu, Nicolae Preliceanu, Valerian Stan.

Dezbaterile au pus în evidență probleme de tactică pe care A.C. — formațiune civică și A.C. — Organizație Politică, înțeleg să le etaleze: împroprietărea țărănilor și renunțarea la orice tentativă de colectivizare (doar interesul personal poate „mișca“ societatea românească,

că, indiferent de domeniul către care e îndreptat); apropierea de problemele muncitorilor; recuștigarea statutului de elită pentru armata română; promovarea tinerilor în funcții de decizie; reconsiderarea problemei religioase și educarea tineretului în acest spirit pentru filonul moral pe care îl pot găsi acolo (Alexandru Paleologu).

Pentru Consiliul Director Național al Partidului Alianței Civice au existat 59 de propuneri. Din acestea delegații au votat 27 de persoane: Alexandru Atanasiu — București — jurist; Călin Beșliu — București — prof. universitar; Lucian Buligescu — București — prof. universitar; Dan Căpățînă — București — doctor inginer; Radu Chesaru — București — A.F.D.P. — student; Nicolae Constantinescu — București — medic; Doru Cosma — București — jurist; Radu Dan — Mara-

maureș — student; Smaranda Enache — Tg. Mureș — prof.; Virgil Feier — Timiș — prof. univ.; Radu Filipescu — București — fizician; Vasile Gogea — Brașov — ziarist; Dan Grigore — București — pianist; Stere Gulea — București — regizor; Gheorghe Jovin — București — medic; Nicolae Mănculescu — București — critic literar; George Navron — Constanța — muncitor; Emil Negruțiu — Alba — medic; Păun Ioan — Timiș — rector; Alexandru Popovici — Prahova — profesor; Vasile Popovici — Timiș — critic literar; Ștefan Radof — București — actor; Ana Șincăi — București — director bibliotecă; Ștefan Tănase — București — scriitor; Horațiu Tudorache — Timiș — student; Nicolae Tăranu — Timiș — dr. în economie; Petru Vieriu — Galați — prof. universitar.

Lucian FILIP
(urmarea în numărul viitor)

... 'orion

Oroarea de-a cînta într-un cor; nu pentru că ți-ar lipsi vocea ci pur și simplu pentru că ai și tu ceva de spus. Acel ceva, autentic, nu poate fi spus, deci, decît de unul singur. În decembrie 1989, în mijlocul mulțimii, nu puteam striga odată cu ceilalți, altulul vocii mele cu a lor era steril. Îi admiram cu detașare din neputința mea, avantajul lor era zdrobitor. Doream împlinirea aceluiași fapt și totuși tăceam (în gînd le strigam lozincile), dar pot spune cu mîna pe inimă că în momentele acelea aș fi putut ucide, tăcînd. Dacă o armă s-ar fi aflat în mîinile mele aș fi folosit-o fără să clipească. Oare ei ar fi făcut la fel? Pariez pe tăcerea mea — mai grăitoare. Urăsc spi-

ritul gregar așa cum urăso vorbele care sînt altceva decît cuvintele. Dacă frica este cuvîntul care a creat lumea (mi se clintise atunci acest crez, fără să fie demolat, astăzi) vorbele „călăuzesc“ spre confuzie. Așa cum pînă acum am confundat omenia cu modestia și resemnarea, de acum înainte sîntem constrînși să confundăm egoismul cu personalitatea: un egoism atît de aristocratic încît el să-și revindică și altruismul — adică, să dăruim tot timpul, cu condiția de a nu ni se mai res-

Iustin PANTA
(Articol preluat din revista „Euphorion“ nr. 8-9 cu acordul autorului, fost redactor la „Dimineața“)

(continuare în pag. a II-a)

... 'orion

(Urmare din pag. 1)

titui niciodată nimic. Cel care vor sesiza această a doua confuzie vor deveni, probabil, cinicii de mline.

Tăcerea mea dovedea că eram un opozant al acelei opoziții ieșite în stradă, din care o mare parte avea să fie „fentată” curînd. Într-un fel mă sustrasem multîmii, așa cum cred că însăși România trebuie să se sustragă României. Pentru a putea exista în viitor (prezentul nu intră în discuție, este ratat) România va trebui să-și invadeze propriile granițe. Va trebui să fie propriul ei imperiu și fiecare dintre cetățenii ei un conchistador. Așa ca în basme: să crească într-o zi ca alții într-o lună, într-un an ca alții în zece.

Mi-e greață de liniște, de toți liniștii și liniștitorii. Nu cred în ea pentru că în spațiul nostru va deveni, ineludabil, apatia mielului; iar dacă este liniștea morții — aceea nu mai este liniștea. Nelinștea va trebui să devină, cel puțin pentru o perioadă, singura formă liniștitoare prin care vom putea dăinu. De fapt nici nu avem încotro: ori isteria gîndului — „se spărie gîndul” — ori un sentiment oligofren sau amorf, peiorativ ortodox, muribund. În Balcani, liniștea unui popor (cum bine spune acela, care încă nu ne poate socoti națiune) de sorginte latină, este unul și același lucru cu autoexterminarea. Nu o sinucidere glorioasă, încărcată de semnificații grandioase, ci una stupidă, cu adevărat impo-

triva firii lui Mesia. Noi sîntem în post și în ziua de Paști și în cea de Crăciun... Tot ce este mai necesar acestui timp este febra. O agonie fără febră este incredibilă. Să trăiești la întimplare este umilitor, să nu ai un destin este ditamai barbaria. Ce poate să ne unească pe toți? Liniștea bovină? Să lăsăm gluma. Sînt primul, de cu noapte, care mă voi așeza la coada unde cineva o să împartă destinul. Iată unde am ajuns; să nu mai putem concepe nimic din ceea ce se „dă” omului fără categoria de „coadă”. Nu mai avem dreptul să mai fim căldiceii, am fost resemnați și cu vocația abandonului (a tutelei), cui să ne abandonăm iarăși? Să conținem odată a fi un popor de gospodine, popor în care bărbatului nostru știu să gătească ireproșabil mămăliga. Înnebunese și-mi pare bine!

Ce-am făcut în liniște ast timp? Ne-am înfundat tot mai mult în grota preistoriei, spre periferiile Europei. Ne-am cîntat în doine și cîntăce de jale neputință. Mă doare că imnul nostru începe cu „Deșteaptă-te române” — asta dovedește cât de îndrăgostiți sîntem de somn, de pat și de plapumă. Probabil am devenit cei mai mari creatori de modele de plapumă și deținem unul dintre locurile fruntașe la exportul acestor obiecte învâluitoare, aducătoare de moleșală.

Nu există cale de mijloc. Nu vom ieși din hieratismul nostru gelatinos decît înțelegînd că nu sînt două, ci trei punctele de extrem: extrema dreaptă, extrema stînga

și echilibrul — adică extrema de mijloc. Sînt cîteva momente, cînd după ce ai sărit din avion, parașuta nu se deschide; aceasta este extrema dreaptă, ea este, fără îndoială, cea mai romantică, de aceea sortită prima pieirii; apoi parașuta se deschide și căderea liberă este înfrîntă — aceasta este extrema stînga; momentul în care picioarele parașutistului ating pămîntul este momentul de începere a extremei de mijloc. Totul este să urci în avion, să-ți pui parașuta și să sari. Altfel...

Zamolxe însuși a fost sclav. Apoi a devenit zeul unic. Este, desigur, și aceasta o însinuare. De aceea nu am putut să strig atunci laolaltă cu ei: pentru că aveam conștiința unicității mele, a gloriei faptului că exist ca individ. Ei se credeau solidari ca de fapt să fie mai solitari ca oricînd. Atît timp cît nu ai conștiința sinelui tău și nu te simți punctul neclintit al lumii rotitoare nu vei putea avea pretenția de a constitui o necesitate. Vei exista doar fiindcă este destul loc în lume și asta nu se știe pînă cînd: pentru că la o adică vei fi primul dat la o parte — și asta pe bună dreptate. (O rimă mai puțin rară, aici, în final. Totuși prefer „Vijînd ca vijelia...”, asta în speranța că pe băncile de liceu, versul a început deja să fie scrijelit în lemnul pupitrului).

Exerciții de respirație

Radicalizarea pasionalității

Există în lume un rău metafizic (cel care stă în balanță cu binele, pentru a-l face să existe) și relele mărunte generate de șoaștele viclene în urechea noastră ale diavolului (inventatorul, se pare, al „luptei pentru existență” și al utopiilor de tot felul). Uneori nuanțele se amestecă atît de mult și își îngroașă atît de tare pasta existențială, că stau gata să dărîme fragilul echilibru al lumii printr-o prea aspră pozitivare a negativului. Chiar și binele (voința de bine) se transformă atunci în reversul lui, prin intermediul sentimentului de intoleranță (termen alunecos, bipolar, hrănit indeobște cu laptele orgoliului) și lupta contrariilor capătă aspectul unei pâruieli în care nimeni nu știe împotriva cui luptă. Toți ne revendicăm de la Adevăr, dar fiecare avem adevărul nostru, inalterabil și incomparabil, incompatibil cu orice argument al adversarului.

Eroarea constă în radicalizarea pînă la absurd a pasionalității, în incapacitatea de a diferenția între răul immanentizat (existența însăși a diavolului) și cel pe care ni-l provocăm unii altora prin exacerbarea fenomenală a egoismului infiltrat în noi de lucrătu-a diavolului.

De aici pericolul de a ne bate între noi ca orbeții, spre deliciul lui Ucigă-L Toaca și spre gloria Neantului. Riscăm să nu mai ieșim niciodată din mocirla imoralității (căci verigile răului se înlanțuie una de alta și trag spre adînc) și să nu culegem — de pe urma vîntului semănat — decît furtună.

Ce-ar fi dacă diavolul (care, firește, poate fi numit uneori și Puterea) ar avea în față, ca adversar, un individ generalizat (care, cu un alt termen, se numește și masă) clădit exclusiv din monadele ce alcătuiesc binele din noi, din fiecare din noi, detașate de zgura orgoliilor mărunte și de sîrma ghimpată a intoleranței? Oricare ar fi răspunsul, reciproca e, firește, și ea valabilă.

Vasile AVRAM

Notă de protest

CATRE,

UCECOM BUCUREȘTI — str. PLEVNEI
ZIARUL VIAȚA COOPERĂȚIEI
ZIARUL ROMÂNIA LIBERĂ
ZIARUL RADICAL — SIBIU
GUVERNUL ROMÂNIEI

Cu privire la aplicarea Normelor Tehnice de aplicare a Hotărîrii nr. 2 din 26.04.1991 a Consiliului Uniunii Centrale a Cooperativelor Meșteșugărești, privind nominalizarea patrimoniului organizațiilor cooperatiste:

La Cap. C, art. 5 din Normele sus menționate în aplicarea art. 5 din Hotărîrea nr. 2 a UCECOM pe 1991, patrimoniul de nominalizat pe membrii cooperatori și sala-

riați, urmează să se facă pentru cooperatorii și salariații existenți la 31 martie 1991, repartizat proporțional cu vechimea în cooperația meșteșugărească și salariile realizate în ultimii 5 ani.

Considerăm că acest mod de determinare este neechitabil față de cooperatorii și salariații care din anumite motive (transfer, pensionare, privatizare) au părăsit cooperativa în special în perioada 1 ian. 1990 — 31 martie 1991, cît și înainte, dar care anterior plecării au avut în cooperativă o vechime remarcabilă, unii chiar au participat la înființarea acesteia, care prin muncă și părțile sociale cu care au activat au adus patrimoniul cooperativei la stadiul actual. Constituie un act de nedreptate faptul că această categorie de personal nu este cuprinsă în calculul punctajului pentru repartizarea patrimoniului nominalizat. Față de cele de mai sus,

propunem luarea în evidență pentru stabilirea punctajului la repartizarea patrimoniului a cooperativelor și salariaților existenți în cooperativă la 31 decembrie 1989 cel puțin.

Pentru echitate și respect față de om, propunem spre analiză și următorul punct de vedere:

— repartizarea părții de patrimoniu nominalizat să se facă la întreg personalul care figurează în evidențele cooperativei, mai puțin celor plecați din cooperativă în alt mod decît cu acordul cooperativei, pe baza criteriilor stabilite.

Acțiunile care în termen de 1 an de zile nu sînt revendicate de cei în drept (inclusiv moștenitori) se vor vinde de cooperativă la licitație.

Un grup de foști cooperatori din cadrul cooperației meșteșugărești din jud. Sibiu Semnează reprezentantul acestora

HLENSCHI Emilia

Sîntem hotărîți ca în caz de nerezolvare să deschidem acțiune judecătorească și să facem apel la toate organizațiile de aplicare a drepturilor omului.

„Bisericuță din Albac
Spune lumii, acasă ce-ai
lăsat...
Octavian GOGA

PSIHOLOGICĂ

Inteligența (I)

Plecînd de la analiza etimologică (intellego, ere = a alege, a asambla, a încheia — și prin extensie — a înțelege), surprindem în semnificațiile respective note definitorii ale conceptului de inteligență ca disponibilitate și competență psihică.

Datorită inteligenței se obțin răspunsuri adaptative optime (mediul natural și social), se utilizează energiile în mod selectiv, se restructurează, se reorganizează experiența de cunoaștere, se oferă soluții spontane sau elaborate, ingenioase, creative. Inteligența determină realizarea unui echilibru structural al comportamentului, permite elaborarea operațiilor mentale active, scutește organismul de efort inutil, economisește energia fizică și psihică a individului.

Au cercetat inteligența, printre alții: A. Binet, W. Stern, F. Galton, E. Claparède, Ch. Spearman, J. Guilford, L.B. Thurstone (reprezentanți ai teoriilor bi- și multifactoriale ale inteligenței), R.B. Cattell, D. Wechsler, R. Meili (cunoscuți autori ai testelor impuse ca instrumente de măsurare a inteligenței).

Diversitatea investigărilor și interpretărilor științifice cu privire la inteligență demonstrează complexitatea ei datorită implicării în procesele cognitive, afective, volitive, în exprimarea generală a personalității. Iată principalele accepțiuni ale conceptului de inteligență.

O primă accepțiune a inteligenței este aceea de capacitate biopsihică care permite cel mai suplu și durabil echilibru structural al com-

portamentului în general, al conduitei umane. După Jean Piaget, inteligența este starea de echilibru spre care tind toate adaptările de ordin senzoriomotor și cognitiv, toate schimbările asimilatoare și acomodatoare dintre organism și mediu.

K. Koffka, W. Koehler, B. Thorndike ș.a. au demonstrat performanțele învățării la animale datorită inteligenței. S-au pus în evidență comportamentele de **habituare** (obișnuirea cu stimulii perturbatori), de **încercare și eroare** sau **tatonare** (sînt cunoscute experiențele cu șoarecii în labirinturi, prezentarea hranei — stimulul întăritor — fiind condiționată de deschiderea ușii prin tragerea de sfoară sau de apăsarea pe pedală), de **condiționare operantă** (întărirea răspunsului așteptat prin răsplăt).

Comportamentele de perspicacitate ale maimuțelor sînt exemple clasice de învățare inteligentă la animale. K. Koffka și W. Koehler au demonstrat experimental performanțele de comportament inteligent al maimuțelor; acestea, pentru a ajunge la hrană, așează una peste alta lăzile aflate în cușcă, introduc un baston în celălalt pentru a-și prelungi mina și pentru a ajunge la hrană. Dresajul animalelor (ciini, delfini, lei, tigri, etc.) dovedește prezența inteligenței ca disponibilitate și competență biopsihică, comune omului și animalelor.

(va urma)

Lector universitar dr. Elena MACAVEI

De la ceartă la crimă

Dancu Dragomir, din Sibiu, str. Șerbota, căminul de ne-familisti al Întreprinderii Mecanice, în ziua de 2.06.1991 se plictisea. Ca să-și omoare timpul, a luat-o agale prin urbe. Nu a intrat nici în bibliotecă, nici la vreun film, găsindu-le neinteresante. S-a gîndit dînsul să facă un top al crîșmelor pe care le adăpostește zona centrală a orașului. Spre seară, eroul nostru a ajuns în Piața Mică (fostă 6 Martie) unde și-a continuat „documentația”.

Datorită consumării unei cantități mari de alcool, „specialistului” nostru îi sare muștarul și angajează tot felul de discuții cu ceilalți consumatori. Mulți nu-l bagă în seamă, alții cad în plasa acestora. Printre aceștia s-a aflat și dl. Boroș Constantin, domiciliat în Piața Mică nr. 23.

Discuția contradictorie a continuat pînă la plecarea d-lui Boroș din local. Atunci, în mintea-i amorțită de băutură s-a născut gîndul de a uci-de. L-a urmărit pe dl. Boroș la ieșirea din local, cu pași furiași, așteptînd momentul prielnic pentru a lovi. După cîteva pași, atacă. Un șir de lovituri violente surprind victima și o dezechilibrează. În cădere, omul se lovește de caldarîm suferind o fractură craniană în urma căreia decedează.

Ce folos că lui Dancu Dragomir i-a sărit beția? Ce folos că regretă? A omorît un om, fapt pe care nu și-l va ierta nici el și nici semenii lui.

Este reținut și cercetat în stare de arest.

Dan Ioan BOGDAN

Monstrul trage să moară?

Fostul I.M.M.N., fostul C.M.N., actualmente SOME-TRA/Societatea Metalurgică Transilvania/S.A., aceluși SCHWITZ II, cum ne plăcea să-l numim în vremi de aur, și care ne adusese atita poluare în arealul Copșa Mică — Medias, a început să tușească a ... moarte. De curind, s-a oprit Fabrica de Acid Sulfuric (F.A.S.), angajații de aici fiind disponibilizați, având în

vedere tehnologia total depășită cu care se lucra și căreia, practic, nu i se mai pot face îmbunătățiri. Furnalul și Aglomerarea I sînt în reparație și la ora aceasta. Practic, producția vitală totuși pentru economia națională, nu se încadrează nici la ratele furnizate de către Prefectură, date publicate în ziarul „21 — RADICAL” din 3.VII. a.c. Plumbul și zincul produse aici, sînt livrate direct de la „Final” camioanelor beneficiarilor care așteaptă în curte, venite din întreaga țară. Deci stocul este inexistent în magazine. În eventualitatea opririi întregii capacități, vor apare două mari întrebări:

1. VA DUCE ASTA LA UN BLOCAJ ECONOMIC, avind

în vedere că valuta necesară procurării de plumb și zinc din import nu prea ... este?

2. CE SE VA ÎNTIMPLA CU ANGAJAȚII care, după o mai lungă sau mai scurtă perioadă de timp petrecută în acest focar de poluare, se vor vedea puși pe drumuri, în plin avînt al șomajului și liberalizării?

Pentru că industria și așa într-un stadiu critic, nu se poate opri, iar acești oameni trecuți prin iad au însemnat ceva prin însăși activitatea lor, pentru această industrie. Este un grav compromis, al cărui deznodămînt va face mult rău și mult bine totodată. Atenție, deci, domnilor miniștri!

MOLNĂR J. Attila

Euphorion Nr. 4

Revista „Euphorion” aniversază, în acest număr, un an de la apariție.

Redactorii revistei se prezintă în genul preferat: Dumitru Chioaru și Iustin Panța (poezie), Vladimir Munteanu (un fragment din romanul *Depoziția*) și Radu Turcanu (texte poetice).

În pagini, apar scriitori de prestigiu, colaboratori apropiați de spiritul și litera *Euphorion*-ului: Ana Blandiana (un frumos și interesant interviu), Mircea Ivănescu (traduceri din *Povestiri despre bunul Dumnezeu* de Rainer Maria Rilke), Ștefan Aug. Doinaș (traduceri), Franz Hodjak și, alături de ei, scriitori din exil: I. Negoieșcu, *Despre Robert Musil*, Virgil Nemoianu, *Cazul Cercului Literar de la Sibiu* și Wolf von Aichelburg.

Dintre alți colaboratori, se remarcă sibiienii: Maria Cornelia Oros (un articol despre romanul *Luntrea lui Caron* de Lucian Blaga), Ilie Guțan (o cronică la scrierile politice ale lui I. Negoieșcu) și Beatrice Ungar (traduceri).

Întregul număr este ilustrat cu desene ale graficianului revistei, Mircea Stănescu, comentat de criticii de artă Călin Demetrescu și Cristian Velescu.

Diplomația și jazzul

(Urmare din pag. I)

La București big-bandul condus de James Kok făcea furori pe terasa Lafayette iar Dixielandul lui Emil Berindei familiariza subconștientul auditoriului cu improvizatia colectivă. Viața de petrecere a localurilor de noapte se lipsea ca marca de serisoare de această muzică nouă, născută cu 3—4 decenii înainte în Night Cluburile din New Orleans, Chicago, New York.

Cu aproximativ un secol și jumătate în urmă, Talleyrand — șiretul ministru de externe al lui Napoleon proclama sentențios: „limba i-a fost dată omului să-și ascundă gîndurile”.

Trimiterea era clară — spre diplomați. Dar cînd „ambasadorul” era „regina artelor” minciuna era exclusă.

Publicul simte cînd se trișează! Chiar dacă nu cunoaște, simțul estetic are drept de veto: îi place sau nu îi place! Faptul că această muzică s-a

întins în 20 de ani în întreaga Europă, bătrîn continent atins de scleroza cernoanelor, atestă faptul că suflul înnoitor al „noului” îl trezea și îl pune la treabă.

Vin Americanii! Acest slogan s-a auzit pentru prima dată prin 1920, după primul război mondial.

Johnny, Jimmy, Bobby aduceau în ranițele lor instrumente de suflat și mai ales o muzică „zbîntuită” unde actul interpretării se consumă o dată cu cel al creației spontane. Care om ar putea să nu fie el însuși în astfel de momente?

Cum rămîne eu limba diplomaților împănată cu întorsături de frază și fețele cu zîmbete siblice? Se pierde și dispăre o dată cu ei. Căci nu întimplător arta este adevăratul ambasador al popoarelor de cînd lumea și pămîntul.

Nu întimplător Al. Phillippide spunea referindu-se la longevitate și recompensa ei dumnezeiască: „nimic nu dăinuie mai mult ca arta”.

Procuror contra Procuratură

16. N.D.: Dacă ambii socrii sînt în viață?

16. D.C.: Numai socrul.
N.R.: În discuția purtată de către subsemnata cu dl. Dumitrescu Constantin, dînsul ne-a declarat printre altele: „Nu mai vreau să stau cu socrii”.

17. N.D.: În situația că unul din socrii dvs. a decedat, dacă s-a dezbătut succesiunea?

17. D.C.: Da.

18. N.D.: Dacă soția dvs. în calitate de moștenitor legal a acceptat moștenirea și în ce modalitate?

N.R.: Instanța nu a admis întrebarea.

19. N.D.: Dacă beneficiara locuinței repartizată dvs. în anul 1987, a fost în realitate fiica dvs.?

19. D.C.: Da.

20. N.D.: Dacă ginerele dvs. are locuință proprietate personală?

20. D.C.: Da.

21. N.D.: Dacă în această locuință locuiește împreună cu fiica dvs. — soția lui?

21. D.C.: Da.

22. N.D.: Dacă apartamentul pentru care fiica dvs. a încheiat contract de închiriere repartizat prin intermediul procuraturii este în prezent subînchiriat?

22. D.C.: Da.

23. N.D.: Dacă în perioada 1988—1990, perioadă în care fiica dvs. a avut locul de muncă în jud. Suceava, apar-

tamentul în discuție a fost subînchiriat?

23. D.C.: Da.

24. N.D.: Dacă aveți cunoștință de ce contractul de închiriere încheiat de fiica dvs. cu IJGCL Sibiu nu a fost reziliat, deși fiica dvs. nu a mai locuit în el o perioadă mai mare de 6 luni?

24. D.C.: A cumpărat apartamentul.

N.R.: Apartamentul a fost cumpărat în anul 1990, iar contractul de închiriere încheiat în anul 1987. Dreptul de folosință asupra unei locuințe este justificat numai atîta timp cît locuința este folosită efectiv. Aplicarea acestui principiu, care rezultă din L. 5/73, duce la concluzia că o persoană care se mută definitiv din locuința ce o deține, pierde dreptul de folosință asupra acelei locuințe! Plenul Tribunalului Suprem a stabilit că locatarul care absentează de la locuință (în afara cazurilor exceptate de lege) mai mult de 6 luni pierde dreptul asupra acelei locuințe și, la cererea locatarului, poate fi evacuat pe cale judecătorească.

Posibilitatea păstrării dreptului asupra unei locuințe în cazurile de excepție prevăzute de lege este însoțită de interdicția de subînchiriere pe acea perioadă a locuinței.

Menționăm faptul că apartamentul în cauză este compus din 3 camere plus dependențe!

25. N.D.: În situația în care răspunsul la întrebarea 22 este afirmativ, de ce nu v-ați mutat dvs. în acest apartament?

25. D.C.: Întrucît este o situație strict familială.

(va urma)

Cartuș De ce nu facem nimic?

— Spune tata! Cum a fost?

— Greu de crezut! Tu ești prea mică pentru a înțelege. Nu poți cîntări faptele petrecute ca un matur.

La început au fost lîngă noi. Nu mai vroiam comuniști. Nici ei nu mai vroiau comuniști. Nu mai vroiam mincinoși, lichele, trîntori, hoți, nu mai aveam nevoie de timp în conducere. Nici ei nu vroiau. Asta doar cîteva luni. Încet, încet apoi și-au dat arama pe față ei au început tot felul de manevre. S-au îndepărtat de noi, au început să ne mintă, să ne fure, să ne amenințe. Corupția nu mai încăpea în instituțiile puterii și se revărsa pe stradă împiedicîndu-i pe oameni să trăiască. În miezul verii ni s-a făcut frig. În mijlocul naturii am început să ne sufocăm. În mijlocul bucuriilor am început un plîns nemeritat. Cu cît era mai greu și mai trist pentru noi, cu atît lichelele jubilau încercînd să ne împiedice fiecare pas spre înainte. Ce era greu a devenit și mai greu, ce era urît a devenit și mai urît.

De atunci tristețea îmi este mai aproape decît bucuria și să nu te mire că rîd mai puțin și sînt atît de obosiți și sînt atît de bătrîn.

— Și voi de ce nu faceți nimic?

— Vom face draga mea, altfel nu se poate!

Dan Ioan BOGDAN

Ce trebuie să cunoască culegătorii și consumatorii de ciuperci (III)

Ca o primă lege a culegătorilor de ciuperci este recunoașterea speciei *Amanita phalloides* (buretele viperei), care a produs numeroase intoxicații și decese, în județul Sibiu.

Crește pe sol, izolat sau în grupuri, în păduri de foioase și conifere, în locuri umbroase și umede, din lunile iulie pînă în octombrie. Apar în număr mare în perioadele ploioase și călduroase.

Pălăria de 7—15 cm, diametru, sferică apoi întinsă, de culoare verzuie-măslinie, spre galben la lămîia, mai închisă spre centru. Suprafața pălăriei este netedă, fin striată sub formă de raze de la centru spre margini.

Lamelele sînt albe, libere și inegale, iar carnea albă moale cu miros și gust neplăcut.

Picioarul de 5—11 cm, înălțime, 1—2 cm grosime, este albicios, plin și prezintă un inel membranos, striat, lăsat în jos. La bază este dilatat într-un bulb învelit într-o volvă membranoasă, albă, denumită popular opincă. Aceasta poate să rămînă în pămînt după ruperea piciorului, fără a fi observată. Este caracterul cel mai important, în delimitarea speciei *Amanita phalloides* de speciile de *Agaricus* (*Champion*) și *Russula* (*vineciori*), cu care se confundă adesea.

În concluzie, nu rupeți doar pălăria ciupercii cînd o culegeți, ci verificați baza piciorului, dacă prezintă bulb și opincă.

Ciupercile tinere sînt albe, complet învelite în volvă, semănînd cu un ou.

În zona Sibiului poate fi înțilnită și specia *Amanita verna* la fel de toxică, ea și

precedenta, și care la maturitate, este complet albă. Această specie este mai frecvent confundată cu speciile de *Agaricus* (*champion*). Atenție și în acest caz la bulb, opincă și inel, care sînt prezente la toate ciupercile din genul *Amanita*.

Intoxicațiile produse de aceste două specii sînt numite în termeni medicali „de tip phaloidian”, sînt deosebit de periculoase datorită faptului, că primele simptome apar foarte tîrziu, după consumarea ciupercii, 10—36 ore, cînd substanțele toxice sînt deja absorbite la nivel celular, unde produc leziuni ireversibile.

La celelalte specii otrăvitoare simptomele apar mai devreme și debutează cu vărsături și diaree prin care se elimină o mare parte din toxine. Și în acest caz primele simptome sînt vărsăturile și diareea, care debutează brusc și cu o intensitate foarte mare. Aceasta poate duce la o deshidratare rapidă, slăbirea activității cardiace, urmată de moarte. Cînd cantitatea de ciuperci consumate nu a fost mare, bolnavul trece de această fază, apare o ameliorare, dar la cîteva zile debutează a 2-a fază a intoxicației, datorită afectării celulelor hepatice. Această fază poate fi și ea fatală, mai ales dacă este însoțită de blocaj renal.

Este absolut necesară internarea bolnavului în spital, de la primele simptome, unde prin perfuzii, transfuzii și tratament medicamentos se pot atenua efectele.

(va urma)

EIVIA BUCȘA

Muzeul de științe ale naturii

Agaricus campestris

Amanita phalloides

Comunicate de solidarizare

Citeva motive invocate în „Tribuna” din 9.07.91, de către un grup în care nu se află decât doi redactori, sint insuficiente și inacceptabile pentru a stopa apariția ziarului „21 — RADICAL”, care considerăm că nu s-a abătut de la cuvintele înscrise în frontispiciu, LIBERTATE, DEMOCRATIE, ADEVĂR, fiind singurul ziar din județ care a susținut opoziția, reprezentând el însuși o forță a opoziției. În România de astăzi, în care fața umană a comunismului poartă numele de fesenism, faptul de a fi publicație autentic independentă este receptat, de către Putere, ca fiind publicație care face opoziție.

Orice gest care lovește în acest ziar este direct orientat împotriva opoziției, a ideii de opoziție, împotriva democrației și pluralismului politic.

Uniunea Democrat-Creștină, Sibiu

★

Asociația oamenilor din România care n-au fost membri ai partidului comunist, filiala Sibiu își exprimă solidarita-

tea cu echipa de lucru care continuă tipărirea ziarului „21-RADICAL”.

COMITETUL DIRECTOR

★

Membrii redacției revistei „EUPHORIUM” protestează în mod energic împotriva încercărilor de suspendare a ziarului „21-Radical”.

Considerăm absolut necesară continuarea apariției acestui ziar, păstrând orientarea radicală cu care ne-a obișnuit încă de la primele numere, în vederea susținerii valorilor democratice.

Dumitru CHIOARU, Radu TURCANU, Vladimir MUNTEANU, Iustin PANTA, Niță STĂNESCU

★

Considerăm că încercarea de suspendare a ziarului „21-Radical” este încă una din acele manevre insidioase prin care se caută amuțirea tuturor vocilor ferm angajați în demascarea abuzurilor Puterii și în reîntronizarea valorilor și instituțiilor Democratice și ale Statului de Drept în România.

Un grup de membri al U.M.R.L. Sibiu

COOPERATIVA „PROGRESUL” SIBIU

angajează:

— educatoare cunoscătoare a limbii germane. Informații telefon 4 47 70 (9—13). (183)

CENTRUL DE PERFECTIONARE, CONSULTATIE SI MANAGEMENT IN COMERTUL INTERNATIONAL — BUCURESTI

împreună cu

CENTRUL DE EXPANSIUNE A COMERTULUI SI TURISMULUI SIBIU
Organizează CURSUL de:

INIȚIERE ÎN NEGOCIEREA SI DERULAREA CONTRACTELOR DE COMERT EXTERIOR

Sint invitați toți agenții economici privați și societățile comerciale care desfășoară activități de comerț exterior.

Cursurile se vor desfășura la Sibiu, pe durata de 15 zile a câte 6 ore pe zi și vor fi predate de profesori de specialitate cu experiență în domeniu, fiind axate mai ales pe probleme practice din activitatea de comerț exterior.

Cererile de înscriere și relații suplimentare se pot obține pînă la 31 iulie a.c. la:

— Centrul de expansiune a comerțului și turismului — Sibiu, B-dul Victoriei nr. 14, telefon 1 73 33, interior 124, între orele 10—13.

— Firma „BOND TRADING”, specializată în consultanță comercială și import-export, str. Ștefan cel Mare nr. 45 B, telefon 3 11 89, între orele 17—20. (182)

COMUNICAT

Protestăm împotriva dezinformării practice de Guvern cu privire la greva medicilor și a personalului sanitar. Ne solidarizăm cu lupta S.I.M.R. pentru dezasamblarea structurilor comuniste și birocratice care au făcut imposibilă practicarea demnă a actului medical.

Admirăm curajul angajării lor dezinteresate, prin care medicii vin în ajutorul populației.

COMITETUL DE INIȚIATIVĂ AL U.M.R.L.

PROGRAMUL TV

MIERCURI, 10 IULIE 1991
10,00 Actualități. 10,10 Horoscopul zilei. 10,20 Super Channel. Mix. Transmisiune directă. 11,35 Desene animate: „Bidia în jurul lumii”. 12,00 Ora de muzică. 13,00 Vîrsta a treia. 13,30 Avangardiera Tv. 13,40 Recital muzical. 14,00 Actualități. 14,10 Jazz-magazin. 15,00 Stadion. 15,30 Tragerea Pronoexpres. 15,40 Tele-vacanța școlară. 16,10 Cursuri de limbi străine. 16,40 Conviețu-

iri. Comunitatea ucraineană. 17,10 Forum. 17,40 Drumuri în memorie. 18,05 Tineri interpreți de muzică populară. 18,25 Ancheta Tv. 19,00 Cultura în lume. 19,35 Desene animate: „Aventurieri spațiului”. 20,00 Actualități. Cronică Parlamentului. 20,50 Telesport. 21,00 Film serial: „Decalog” (Polonia 1988). Ultimul episod. 22,35 Mai aveți o întrebare? 23,10 Pro Musica. 23,50 Actualități. 0,00 Recomandări din program.

NOUL PROGRAM AL CABINETULUI MEDICAL

Dr. LULAY IOSIF

Dimineața: 7—8 inclusiv sîmbăta

După masă: 17—18 marți și joi

Sibiu — str. Rahovei 10.

(185)

COMPARAD SRL

anunță deschiderea biroului său din Sibiu, str. Someșului nr. 19 telefon 924—1 18 81, fax 924—1 18 81

— calculatoare PC — LASER, rețele
— aparate de copiat (xerox) SHARP ȘI PANASONIC

— telefax-uri PANASONIC

— modemuri CNet — HAYES compatibile

— videorecordere AKAI

Garanție și consulting asigurate. (104)

Societatea „MAZEN” SRL

Cu sediul în București,

ANUNȚĂ deschiderea unui magazin în Sibiu, Piața Griviței nr. 8.

Cu această ocazie MARI REDUCERI DE PREȚURI.

— 180 —

Firma „COMO” SRL

face zilnic înscrieri la cursurile lunare le conducere auto, legislație rutieră, în vederea obținerii permisului de conducere categoria B. Condiții deosebite, economie de timp. Informații și înscrieri la sediul din str. Mirăslău 22 A, telefon 4 25 37. Program: luni-vineri (orele 12—19), sîmbăta (orele 9—14).

Angajăm mecanic auto care posedă atelier corespunzător.

— 181 —

Comunitatea Europeană în fața tendințelor centrifuge iugoslave

Liubliana 8,07 — Iugoslavia se află acum sub influența acordului din insula Brioni, parafat după 15 ore de discuții. Parlamentul Serbiei a luat în discuție acordul, acum 2 zile, iar Slovenia îl analizează astăzi în sesiunea parlamentară. Considerat de unii ca un important pas spre independență, acordul prevede un compromis: punctele de control frontieră vor fi controlate de sloveni, în timp ce paza graniței se face de grănicerii federali iugoslavi, iar taxele vamale vor fi vărsate într-un cont federal. Acordul mai prevede o masă rotundă, la 1.08, privind viitorul Iugoslaviei. Austria a redeschis punctele de trecere frontierei și a început

reducerea numărului soldaților detașați în zona frontierei, din totalul de 6.000. Franța a anunțat trimiterea unui înalt funcționar din Min. de Externe, la Belgrad și Zagreb. Referindu-se la criza iugoslavă ziarul conservator de dreapta francez „Le Figaro” (8.07) scrie: „Comunitatea Europeană este un arbitru care se cam elatină. Ajutorul economic va putea fi acordat, numai Iugoslaviei unite. Tendințele centrifuge europene, nu pot fi încurajate, deoarece ar putea molipsi pe bascii și catalanii din Spania, sau valonii din Belgia. Moștenitorul tronului iugoslav, Alexandru al 2-lea, aflat în exil la Londra a spus că un dialog cu Europa e

Mica publicitate

PIERDERI

• Pierdut autorizație nr. 822 din 13.06.1990 pe numele Căndoi Mărioara pentru vânzare-cumpărare flori, eliberată de Primăria jud. Sibiu. O declar nulă. (4374)

• Pierdut carnet de somer eliberat de Întreprinderea Mecanică Mirsa, pe numele Căndoi Paul. Îl declar nul. (4373)

• Pierdut buletin de identitate eliberat de Poliția Avrig, pe numele Căndoi Paul. Îl declar nul. (4372)

• Pierdut legitimație pe numele Mija Ana, seria D.S., Nr. 958858, eliberată de I. Libertatea Sibiu. O declar nulă. (4335)

• În ziua de 4.07.1991, pierdut geantă ce conținea un dosar auto, pe numele Ciociu Ilie. Ofer recompensă. Tel. 4 46 80. (4390)

VÎNZĂRI-CUMPĂRĂRI

• Vînd butelie aragaz. Tel. 3 12 15. (4376)

• Vînd căței lup, originali. Tel. 1 66 78. (4391)

• Vînd: TV color Phillips, mașină scris, curs gramatică german (român) jentii de Opel Kadet, cauciucuri 155/13. Tel. 4 64 30. (4386)

• Cumpăr mărci 108 — 110 lei/marcă sau dolari. Tel. 2 33 88. (4394)

• Cumpăr bicicletă copil. Tel. 3 48 27. (4396)

• Vînd televizor color și Dacia 1300 D. Tel. 2 93 96.

• Cumpăr 2 saci de ciment Tel. 1 10 37 (după-amiază). (4395)

DIVERSE

• Firma „STYX” vă oferă posibilitatea de a câștiga suma de 20.000 lei cu o contribuție de numai 1.200 lei. Jucăți cu încredere la „STYX” Sibiu, Ștrand, str. Vasile Cărlota nr. 7, telefon 1 46 53, zilnic orele 15—19. Duminică închis. (4371)

ANIVERSARE

• De ziua ta să ai parte de fericire și sănătate. Baftă la examen.

Codruț, Maria și Mircea Drăgan

(4352)

indispensabil pentru evitarea unui război civil. Tinta generalilor iugoslavi este de a mentine dictatura comunistă. Monarhia ar putea fi singura soluție ce ar garanta democrația. Președintele sloven, Milan Kucan a declarat: „textul de la Brioni nu este ideal”. Ultimul bilanț al Crucii Roșii slovene vorbește de 62 morți (39 militari), iar autoritățile croate susțin că sînt 12 morți în satul Tenja, în încăierările sîrbo-croate de duminică. S.U.A. s-a aliniat embargoului asupra armelor pentru Iugoslavia al Comunității Europene, suspendînd și programul militar de pregătire al ofițerilor iugoslavi aflați la instruire în S.U.A.

FLASH

• Teheran — Premierul chinez Li Peng a sosit în Iran, unde va discuta asupra conflictelor din zona regională, precum și un acord economic pe următorii 5 ani.

• Washington — Azi sosește în S.U.A. Bessmertnih (min. de externe sovietic) însoțit de generalul M. Moisev (șef stat major — U.R.S.S.), pentru a înfruntă ultimele obstacole în reducerea armelor strategice.

• Bruxelles — Comunitatea Europeană a aprobat un credit de 125 milioane dolari, din totalul de 1 miliard dolari (500 milioane oferite de Comunitatea Europeană, 500 milioane — oferite de 12 țări din totalul de 24 țări între care S.U.A. și Japonia care n-au oferit pînă acum nici 1 dolar).

Rubrică de Emil PORIME